

Dagsöversikten.

Förslag framläggas till lösning av den Oberschlesiska frågan. — Ännu ingen klarhet om Tysklands svar.

* Någon förbättring av situationen i Oberschlesien har ännu ej inträtt. De opprotiska vinna fortfarande terräng och ha ytterligare lyckats tillbakadrija de allierades fåtaliga krafter, som dock bjöd ett enigt motstånd. En mängd mord på området bosatta tyskar ha ägt rum. Korfanty har proklamerat ståndrätt och låtit exekvera en mängd avrättningar. Någon tysk truppsändning till Oberschlesien torde ej komma i fråga, då ententen sätter sig däremot. Om Polens ställning till opproret föreligger ännu ej full klarhet; officiellt har den polska regeringen givetvis tagit avstånd från Korfanty, men på tysk håll är man övertygad om att opprotsrörelsen i hemlighet understöddes från Polen.

För att få lugn i Oberschlesien lär man vid ambassadörskonferensen i Paris diskutera möjligheten av att omedelbart skrida till lösning i viss omfattning av det Oberschlesiska problemet alltså delvis bestämma vart området skall höra. England lär ha föreslagit, att man omedelbart skulle tilldela Tyskland västra Oderstranden och Polen distriktet Pless och Rybnik samt hålla allierade trupper endast i den omstridda mellanliggande zonen, d. v. s. det egentliga industriområdet i Oberschlesien. Detta förslag skulle behandlas som i går. Därigenom skulle givetvis vinnas större möjligheter att återställa ordningen i de områden, vars framtida tillhörighet bestämdes. Det anses emellertid ej sannolikt, att Frankrike går in på förslaget. Frankrikes hållning torde karaktäriseras av en artikel i Le Temps, varj tidningen försvarar det polska opproret. Den påstår, att Tyskland vidtagit åtgärder för ett besittande av Oberschlesien och att detta jämte möjligheten av att industriområdena skulle komma att tilldelas Tyskland helt naturligt måste uppröra den polska befolkningen. Efter allt att döma vill Frankrike begagna det polska opproret som ett påtryckningsmedel mot England för att därigenom uppnå en delning av Oberschlesien, som i möjligaste mån tillfredsställer Polen.

Rörande den tyska ministerkrisen och Tysklands hållning till ententens ultimatum föreligger ännu ingen klarhet. Det uppges emellertid att Mayer definitivt avböjt att bilda ministär och det anses sannolikt att budet nu skall gå till Stresemann, vars kandidatur även tidigare varit på tal. Denne lär i motsats mot Mayer vara böjd för ett avslående av ententens ultimatum.

Rörande denna senare fråga pågå livliga förhandlingar inom de olika partierna samt inom riksdagens utrikes utskott. Såsom Berliner Tageblatt påpekar vore det tvekslutan riktigast om man först avgjorde sin ställning till ententens not och sedan, på grundval härav skrede till ministerkrisens lösning. Rörande partiernas ställning till ententefordringarna föreligger emellertid ännu ingen klarhet. Att döma av Vorwärts framställning, äro socialdemokraterna böjda för att underteckna. I Berliner Tageblatt uttrycktes stor tveksamhet; tidningen skriver, att starka skäl tala för undertecknandet om man därigenom kunde bli säker på att undvika okkupation av Ruhrområdet men att säkerhet här för ej kan erhållas. Ty, framhåller tidningen, det står utom tvivel, att Tyskland ej kan ens för den närmaste tiden uppfylla vissa av ententens krav, t. ex. fördrän på avvapning av medborgarvärnen innan månadens slut. Men då så är fallet komma omedelbart nya förväningar för en fransk okkupation av Ruhrområdet att skapas, även om Tyskland underskriven. Theodor Wolff skriver emellertid i samma tidning att sannolikt majoritet för undertecknandet finnes inom riksdagen. Situationen liknar, skriver han, den, ur vilken undertecknandet av Versaillesfördraget framgick. Den fråga, som står i förgrunden vid diskussionen av ententenoten, är som bekant avvapningsfrågan. Det anses, som nyss nämndes, ej möjligt att i denna punkt

etterkomma ententens fordringar och särskilt från bayerskt håll väntar man bestämt motstånd mot tanken på undertecknande av denna del av förslaget. I varje fall torde dels Bayerns ställning till ententeförslaget dels den Oberschlesiska krisens utveckling bli avgörande för Tysklands hållning.

Rapporten i Alandsfrågan delgavs, enligt telegram från Paris, i slutet av förra veckan folkförbundsrådets medlemmar samt Sveriges o. Finlands diplomatiska representanter. Dess innehåll är ej känt.

Enligt vad T. T:s korrespondent erfarit begärde svenske ministern Ehrensverd i går audiens hos konseljpresidenten Briand. Om några dagar kommer ministern att avresa till Stockholm. Andamålet med denna resa är förmodligen att konferera med svenska regeringen i Alandsfrågan.

De franska kommunalvännen, som av Stockholms stad inbjudits, ha nu anlänt och skola stanna omkring en vecka.